

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kort Begreb af Verdens Krønike i Sammenhæng

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 390. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1812_189-txt-shoot-idm10317/facsimile.pdf (tilgået 03. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

den, er-
dig, og,
an rejste
Marhun-
ste Mar-
f Kætte-
Te Stu-
ologien,
und med
ge Waar-
billeder.
rovesten
sken for
aadanne
Kristen
dommes
al egen-
Kund-
mmelige
Nige be-
odt sam-
Erfaring
ende Er-
Tilforlas-
ste Sta-
de i En-
de Erfar-
den var
iges Be-
diglorit
drømme.

At denne Synsmåde ei længe kan bestaa, er klart fra alle Sider, thi er Troen først saaledes uddrevet af Livet, at den kun staar som en Trost ved Graven, da bliver den snart et Straffebillede, der forsvinder, saasnart Man stirrer paa den.

Naar Kristendommen igen seirer paa ubegri-
belige Maader, da vil Troens Baand samle Vi-
denstaberne i en hidtil ukendt Endrægtighed, og
Sammenhængen mellem Ideer og Erfaring stues
klarere end nogenstunde. Bantroen vil derfor
ikke udde, ei heller savne Vej ind i Troens Rige,
thi af Naturfilosofiens Afte vil den opstaa som en
frygtelig Kamp. Sidste gang kom den fra Eger-
nerne, fra Hedenold og Elementerne, næstegang
vil den opstige som en Drage af Jordens Hul,
og med den dybt forborgne Magnet drage Hjer-
terne fra Gud til sig.

Jeg veed meget vel, at denne Anmærkning
maa synes ntydelig i mange Dele, men her var
ikke Rum til en Afhandling, og de givne Vink
ere nok for dem de tilhøre, dem, der kan drage
mig til Regnskab for min Burderling af Erfar-
ringen. De vil let se, at det er dens Selvsæn-
dighed jeg misbilliger endog i den snævrere Kund-
skabskreds, og at jeg vil, den skal styres af en
fristelig Ide.

Side 190. Menneskets dybe Kordarvelse kundgør
sig ret siensynlig hos dem, der virkelig tænke
paa deres Salighed. Hjertets hellige Lov kræver
ubetinget og fuldkommen Lydighed, viste vi den,
saa var det ikke meer end vor Skyldighed, og vi

